

3. Derde middel, meer subsidiair, ontleend aan miskenning van de in bijlage 2 bij document VI/5330/97<sup>(3)</sup> en de mededeling AGRI/60637/2006<sup>(4)</sup> neergelegde regels, doordat de Commissie een met 10 % verhoogde forfaitaire correctie heeft toegepast op grond dat de aan de Franse autoriteiten verweten tekortkoming inzake de telling van dieren een herhaalde tekortkoming betrof.

<sup>(1)</sup> Verordening (EU) nr. 65/2011 van de Commissie van 27 januari 2011 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad met betrekking tot de toepassing van controleprocedures en van de randvoorwaarden in het kader van de steunmaatregelen voor plattelandontwikkeling (PB L 25, blz. 8).

<sup>(2)</sup> Verordening (EG) nr. 885/2006 van de Commissie van 21 juni 2006 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad met betrekking tot de erkenning van de betaalorganen en andere instanties en de goedkeuring van de rekeningen inzake het ELGF en het ELFPO (PB L 171, blz. 90).

<sup>(3)</sup> Document nr. VI/5330/97 van de Commissie van 23 december 1997, betreffende de richtsnoeren voor de berekening van de financiële consequenties bij de voorbereiding van de beschikking betreffende de goedkeuring van de rekeningen van het EOGFL-Garantie.

<sup>(4)</sup> Mededeling nr. AGRI/60637/2006 def. van de Commissie inzake de behandeling door de Commissie bij de goedkeuring van de rekeningen EOGFL, afdeling Garantie, van gevallen waarin controlesystemen herhaaldelijk tekortschieten.

**Hogere voorziening ingesteld op 7 september 2015 door Filip Mikulik tegen het arrest van het  
Gerecht voor ambtenarenzaken van 25 juni 2015 in zaak F-67/14, Mikulik/Raad**

(Zaak T-520/15 P)

(2015/C 354/62)

Procestaal: Frans

### Partijen

*Rekwirerende partij:* Filip Mikulik (Praag, Tsjechische Republiek) (vertegenwoordiger: M. Velardo, advocaat)

*Andere partij in de procedure:* Raad van de Europese Unie

### Conclusies

De rekwirerende partij verzoekt het Gerecht:

- het op 25 juni 2015 gewezen arrest in zaak F-67/14, Filip Mikulik/Raad van de Europese Unie, te vernietigen en de zaak zelf af te doen;
- subsidiair, de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor ambtenarenzaken;
- de Raad te verwijzen in de kosten van de twee instanties.

### Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van de hogere voorziening voert de rekwirerende partij acht middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het Unierecht en van hogere rechtsbeginselen, zoals het beginsel van behoorlijk bestuur en het beginsel van gelijke behandeling, aangezien de Gids voor de beoordeling, die algemene uitvoeringsbepalingen bevat voor de beoordeling, niet bij analogie van toepassing is op de procedure voor de beoordeling van de prestaties van een ambtenaar op proef bij zijn benoeming.
2. Tweede middel: verdraaiing van de feiten en de bewijsmiddelen, aangezien het Gerecht voor ambtenarenzaken (hierna: „GVA”) van mening was dat het standpunt van de derde vennootschap, waarvan een consultant betrokken was bij de procedure van beoordeling van de ambtenaar, niet was geconsolideerd binnen de Raad.
3. Derde middel: schending van het Unierecht en met name van de rechtspraak inzake artikel 34 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie (hierna: „Statuut”) en van de zorgplicht, aangezien het GVA van mening was dat de stage en de beoordeling onder normale omstandigheden waren verlopen, hoewel de rekwirant was begeleid en beoordeeld door externe consultants en niet het voordeel van de mentoring heeft kunnen genieten.

4. Vierde middel: schending van het beginsel van gelijke behandeling, aangezien de Raad in de onderhavige zaak niet de in de interne richtlijnen voorziene regels inzake mentoring heeft toegepast.
5. Vijfde middel: verdraaiing van de feiten en de bewijsmiddelen, aangezien het GVA van mening was dat het bij mentoring en micromanagement op basis van de interne richtlijnen niet om twee verschillende begrippen ging.
6. Zesde middel: schending van het Unierecht en met name van artikel 34 van het Statuut, aangezien het GVA van mening was dat het uitblijven van verzending van het eerste advies aan de hiërarchie niet in strijd was met dat artikel.
7. Zevende middel: verdraaiing van de feiten en de bewijsmiddelen, aangezien het GVA niet was nagegaan of het advies van het comité voor de rapporten tijdig was verzonden aan de hiërarchie.
8. Achtste middel: schending van artikel 34 van het Statuut, aangezien het GVA van mening was dat het zich niet in de plaats kon stellen van de instelling bij de beoordeling van de prestaties van rekwirant.

---

**Beroep ingesteld op 10 september 2015 — CCPL e.a./Commissie**

(Zaak T-522/15)

(2015/C 354/63)

*Procestaal: Italiaans*

**Partijen**

*Verzoekende partijen:* CCPL — Consorzio Cooperative di Produzione e Lavoro SC (Reggio Emilia, Italië), Coopbox group SpA (Reggio Emilia, Italië), Poliemme Srl (Reggio Emilia, Italië), Coopbox Hispania, SL (Lorca, Sanje), Coopbox Eastern s.r.o. (Nové Mesto nad Váhom, Slowakije) (vertegenwoordigers: S. Bariatti, advocaat, E. Cucchiara, advocaat)

*Verwerende partij:* Europese Commissie

**Conclusies**

- de aan verzoeksters opgelegde geldboete nietig verklaren; of
- subsidiair, het bedrag ervan verminderen; en, in elk geval,
- verwerende partij in de kosten verwijzen.

**Middelen en voornaamste argumenten**

Het onderhavige beroep is gericht tegen besluit C(2015) 4336 final van 24 juni 2015 van de Europese Commissie in zaak AT.39563 — Verpakkingen van levensmiddelen voor de detailhandel, met betrekking tot de schending van artikel 101 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters 5 middelen aan.

1. Eerste middel: bevoegdheidsoverschrijding wegens ontoereikend onderzoek en ontoereikende motivering betreffende het bestaan van gevolgen van de inbreuk.
  - In dit verband wordt erop gewezen dat de ten laste gelegde handelingen nagenoeg niet zijn uitgevoerd, zoals blijkt uit de stukken van onderzoek en zoals de Commissie ook erkent in het bestreden besluit. Een dergelijke omstandigheid had in rekening moeten worden gebracht bij de algemene waardering van de ernst van de inbreuken en dus ook bij de berekening van de toepasselijke geldboetes. Het bestreden besluit negeert dit aspect evenwel zonder hiervoor enige motivering aan te voeren.